

ת"פ 777/09/17 - מדינת ישראל נגד מ.ט.

בית משפט השלום ברמלה

30 ינואר 2018

ת"פ 777-09-17 מדינת ישראל נ' ט'

ת"פ 767-09-17

מ"ת 785-09-17

מספר פל"א 325937/2017

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה מנחם מזרחי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מ.ט.

ב"כ המאשימה עו"ד שלי היאט ועו"ד דורית סבן נוי

ב"כ הנאשם עו"ד שוקרי אבו טביק ועו"ד חי אוזן

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), אני מרשיע את הנאשם בעבירה של מתן אמצעים לביצוע פשע לפי סעיף 498 לחוק העונשין ושיבוש מהלכי חקירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וכן עבירה של תקיפת בן זוג לפי סעיף 380 + 382 (ב) לחוק הנ"ל.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ח, 30/01/2018 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי, שופט, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לפי הודאתו בשני כתבי אישום כדלקמן:

בכתב האישום הראשון ת"פ 777-09-17 בכך שנתן אמצעי לביצוע פשע ושיבש מהלכי חקירה.

כתב האישום מציג חלק כללי, עובדות נוספות, יש לומר חמורות, אך הן מיוחסות למעשיו של אדם אחר, אשר איים על קצין משטרה באיומים לא פשוטים, ואולם, כפי הוסכם בטרם הודה הנאשם בכתב אישום זה, הנאשם לא ידע כי הפשע המדובר יהיה איום ברצח, או איום על רפ"ק יוני חג'ג' בפרט, ובאופן המפורט הן ברקע הכללי והן בעובדות שקדמו לכך.

אמנם בסופו של יום בוצע הפשע המדובר, אך בעת גזירת העונש ראוי לנטרל עובדות אלה, כדי לשפוט את הנאשם על מעשיו ועל מודעותו, לאמור, הנאשם סיפק כרטיסי סים לאדם אחר כדי שאותו אחר יבצע פשע, ולאחר מכן השמיד את שני כרטיסי הסים כמבואר בעובדות כשהוא אינו יודע איזה פשע בדיוק מבצע האדם האחר, כפי שפורט בעובדות.

אני קובע שמתחם העונש ביחס לארוע זה לנסיבותיו, נוכח הערתי זו, נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל, לאור עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום.

בכתב האישום השני, ת"פ 767-09-17 הורשע הנאשם בתקיפת זוגתו, בכך שחבט בעינה, אילץ אותה לקפוץ מהרכב, בנסיבות המתוארות.

מתחם הענישה ביחס לארוע זה, נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל, שוב לאור עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום.

אני שוקל את הנתונים הבאים:

אין להקל ראש בעובדות שני כתבי האישום, הנאשם סיפק אמצעים לביצוע פשע, לאחר מכן שיבש מהלכי חקירה, ובכתב האישום השני תקיפת בת הזוג במכה, אשר הותירה המטומה בעינה (תמונות במ/2).

הנאשם בעל עבר פלילי (במ/1) הכולל 7 הרשעות קודמות, הוא ריצה עונש מאסר לתקופה בת 8 שנים, אולם עיון ברישום הפלילי מלמד שהרשעתו האחרונה נעברה בשנת 2002, לאמור עד היום, הנאשם היה בתקופת "רגיעה עבריינית".

הנאשם היה עצור 24 ימים, מיום 25.8.17 עד יום 17.9.17.

מיום שחרורו נתון היה כ- 4 חודשים במעצר בית מוחלט, ועד היום במעצר בית חלקי.

קיבלתי את הודעת המתלוננת (במ/4), למרות התנגדות המאשימה. אפנה בעניין זה לסעיף 40 י' (ג) לחוק העונשין "בימ"ש קיבע כי התקיימה נסיבה מחמירה הקשורה בביצוע עבירה, אם היא הוכחה מעבר לספק סביר; בימ"ש יקבע כי קיימת נסיבה מקלה הקשורה בביצוע עבירה אם היא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת ברמת המשפט האזרחי".

מאחר והמתלוננת נרשמה כעדת תביעה, ההנחה היא כי המאשימה לא היתה יכולה להעיד אותה מעבר להודעתה במטרה, והודעתה הוגשה.

עיינתי בהודעתה, המתלוננת מאשרת שקיבלה מהנאשם את אותה מכה, אין מדובר בעדה המתכחשת לארוע, אך היא מוסרת נסיבות נוספות לארוע, שיש להבין אותן כנסיבות לקולא, שוב מבלי להמעיט בחומרת המעשה, שכן הן הוכחו ברמה אזרחית.

אפנה בעניין זה לבמ/4 שהיא הודעתה, שורות 76 והלאה, אותן נסיבות של ויכוח, מוסרת שאף היא נקטה באלימות כלפיו, אפנה לשורה 119 והלאה.

עוד הוגש בפני תסקיר שהוגש במסגרת הליך המעצר. ניתן ללמוד ממנו כי שוחחו עם המתלוננת, אשר מסרה כי השניים מתכננים להינשא, היא אינה חוששת מפניו, מבקשת לחדש את הקשר הזוגי. הרושם שהתקבל הוא הפחתה ברמת הסיכון, עוד למדתי על נסיבות חייו, ועל העובדה שתוצאות בדיקת שתן העידו על נקיין מסמים (במ/5).

על כן, מכלול השיקולים מלמד, שוב, מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, כי ניתן לגזור על הנאשם עונש מידתי, החופף לתקופת ימי מעצרו, יחד עם ענישה נוספת.

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 24 ימי מאסר בפועל שיחפפו לתקופת מעצרו, 25.8.17 עד 17.9.17. למען הסר ספק, הנאשם אינו נדרש לענישה נוספת.

ב. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן, יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.4.18, והבאים אחריו בכל לכל 1 חודש שלאחר מכן (הנאשם מתבקש לסור למזכירות כדי לקבל שוברי תשלום).

ד. המאשימה ביקשה כי כל התנאים המגבילים, לרבות המעצר בית, יעמדו על כנם. אני דוחה בקשה זו, אך קובע כי הערבויות והפקדון, ימשיכו להבטיח את התייצבותו של הנאשם לביהמ"ש, במשך 45 ימים מהיום.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי מרכז בתוך 45 יום מהיום.

התיקים סגורים.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ח, 30/01/2018 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי, שופט, סגן נשיאה

הוקלדעלידיחנהבבו